

ข้อมูลสินค้า (อ้อยโรงงาน)

1.สถานการณ์การผลิตและการตลาด

1.1 สถานการณ์การผลิต

ในปี 2547/2548 อ้อยโรงงานจะมีพื้นที่ปลูกอื่นที่เป็นคู่แข่งแย่งพื้นที่ปลูก เช่น มันสำปะหลัง และยางพาราราคาคดี จึงมีเกษตรกรบางรายลดพื้นที่ปลูกอ้อยไปปลูกพืชดังกล่าว แต่อย่างไรก็ตามยังมีปัจจัยหลายประการที่ทำให้เกษตรกรยังคงมีการเพาะปลูกอ้อยอยู่ เช่น การส่งเสริมด้านการเงินและปัจจัยการผลิตจากภาคเอกชนและมีแหล่งรับซื้อผลผลิตที่แน่นอน ถึงแม้จะมีต้นทุนการผลิตอ้อยที่ค่อนข้างสูงก็ตาม ในภาพรวมปี2547/48 มีเนื้อที่ปลูกอ้อยประมาณ 6.67 ล้านไร่ ลดลงจาก 7.31 ล้านไร่ในปีที่ผ่านมาหรือลดลงร้อยละ 9.54 มีผลผลิตอ้อยเข้าโรงงาน 47.81 ล้านตัน ลดลงจากปีที่แล้ว 16.67 ล้านตัน หรือลดลงร้อยละ 25.85 ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ ก็ลดลงเช่นเดียวกันจากไร่ละ 9.27 ตัน เหลือไร่ละ 7.17 หรือลดลงร้อยละ 22.65 (สศก,สอน,2548) สำหรับ ในปี 2548/49 ซึ่งเพิ่งปิดฤดูหีบอ้อยเมื่อเดือนมีนาคม 2549 พื้นที่ปลูกและผลผลิตลดลงอีก คือผลผลิตอ้อย 46.69 ล้านตัน และพื้นที่ปลูก 6.66 ล้านไร่ ผลผลิตเฉลี่ยไร่ละ 7.3 ตัน รายละเอียดดังตารางที่ สศก,สอน 2549

(1) แหล่งผลิตที่สำคัญของประเทศไทย

- 1) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้แก่จังหวัดอุดรธานี ขอนแก่น ชัยภูมิ นครราชสีมา บุรีรัมย์ กาฬสินธุ์ เลย และมุกดาหาร มีปริมาณร้อยละ 32.73 ของผลผลิตอ้อยทั่วประเทศ
- 2) ภาคกลาง ได้แก่ จังหวัดลพบุรี ชัยนาท และสระบุรี รวมกับภาคตะวันตก คือจังหวัดสุพรรณบุรี กาญจนบุรี ราชบุรี นครปฐม และประจวบคีรีขันธ์ มีปริมาณร้อยละ 36.10 ของผลผลิตอ้อยทั่วประเทศ
- 3) ภาคเหนือ ได้แก่ จังหวัดกำแพงเพชร นครสวรรค์ อุทัยธานี อุดรดิตถ์ สุโขทัย และพิษณุโลกมีปริมาณร้อยละ 25.83 ของผลผลิตอ้อยทั่วประเทศ
- 4) ภาคตะวันออก ได้แก่ จังหวัดสระแก้ว ชลบุรี และระยอง มีปริมาณร้อยละ 5.33 ของผลผลิตอ้อยทั่วประเทศ

(2) ฤดูกาลผลิต

- 1) เขตชลประทาน ปลูกช่วงเดือนมกราคม –เดือนพฤษภาคม
- 2) เขตน้ำฝน สามารถปลูกได้ 2 ช่วง คือ
  - ต้นฤดูฝน นิยมปลูกตั้งแต่เดือนเมษายน - เดือนมิถุนายน
  - ปลายฤดูฝนหรือการปลูกอ้อยข้ามแล้ง นิยมปลูกในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคตะวันออก และภาคเหนือบางส่วน โดยปลูกในช่วงเดือนตุลาคม – เดือนธันวาคม

1.2 สถานการณ์การตลาด

ปริมาณการส่งออกน้ำตาลจำหน่ายในตลาดโลก โดยเฉพาะในตลาดเอเชียมีอัตราการเจริญเติบโตค่อนข้างสูง เนื่องจากประเทศไทยมีที่ตั้งอยู่ใกล้กับประเทศผู้นำเข้าน้ำตาลทรายสำคัญของโลก เช่น ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ มาเลเซีย อินโดนีเซีย รวมถึงประเทศจีนซึ่งเป็นตลาดใหญ่ที่มีแนวโน้มขยายการนำเข้าได้อีกมาก ทำให้มีความได้เปรียบด้านค่าขนส่ง สำหรับราคาน้ำตาลในตลาดโลกค่อนข้างต่ำในช่วง 2-3 ปีที่ผ่านมา กอปรกับประเทศผู้ผลิตน้ำตาลรายใหญ่ และประเทศผู้นำเข้าน้ำตาลต่างมีปริมาณการผลิตเพิ่มขึ้นส่งผลให้ความต้องการนำเข้า

น้ำตาลลดลงและราคาน้ำตาลในตลาดโลกจึงต่ำลงใน ปี 2547 ราคาน้ำตาลทรายดิบในตลาดโลกเฉลี่ย 8-61 เซนต์/ปอนด์ สำหรับปี 2548 ว่าราคาน้ำตาลทรายจะอยู่ในระดับ 10-13 เซนต์/ปอนด์ และในปี 2549 ราคาน้ำตาลดิบในตลาดโลก 14 – 17 เซนต์/ปอนด์

ตารางที่ 1 ตารางเปรียบเทียบการผลิตอ้อยและน้ำตาลทราย

รายการ/ปี	2547/2548	2548/2549
พื้นที่ปลูก (ล้านไร่)	6.67	6.66
ผลผลิตอ้อย (ล้านตัน, ส่งโรงงาน)	47.81	46.68
ผลผลิตอ้อยเฉลี่ย (ตัน/ไร่)	7.17	7.43
ต้นทุนการผลิตอ้อย (บาท/ไร่)	3,747	3,846
ต้นทุนการผลิตอ้อย (บาท/ตัน)	404	517
คุณภาพความหวาน (ซี.ซี.เอส.)	12.17	11.61
ราคาอ้อยขั้นสุดท้ายที่ 10 ซี.ซี.เอส (บาท/ตัน)	657.65	800
มูลค่าผลผลิตอ้อย (ล้านบาท)	31,442.25	37,344
อ้อย 1 ตัน ผลิตน้ำตาลได้ (กก.)	108.22	103.56
ผลผลิตน้ำตาล (ล้านตัน)	5.29	4.83
การใช้น้ำตาล (ปี)	2547	2548
- ใ้ภายในประเทศ (ล้านตัน)	1.90	2.01
- มูลค่า (ล้านบาท)	22,500	23,000
- ส่งออก (ล้านตัน)	5.67	3.19
- มูลค่า (ล้านบาท)	38,500	29,541

แหล่งข้อมูล สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร

สำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย

ราคาอ้อยขั้นต้นปี 2548/49 ที่ 10 ซีซีเอส ตันละ 800 บาท และราคาเพิ่มขึ้น/ลดลง 48.00 บาท/ตันอ้อย/1 ซีซีเอส

โรงงานน้ำตาลทั้งหมด 46 โรงงาน ตั้งอยู่ใน 23 จังหวัด และกระจายในทุกภาคที่เป็นแหล่งปลูกอ้อย ยกเว้นภาคใต้ กำลังการผลิตของโรงงานน้ำตาลแต่ละโรงมีตั้งแต่ 1,000-45,000 ตันอ้อย/วัน นับเป็นโรงงานที่มีกำลังการผลิตสูงที่สุดในโลก และมีประสิทธิภาพการผลิตที่สามารถแข่งขันกับประเทศผู้ผลิตอื่น ๆ ได้

2. ความต้องการใช้

ในแต่ละปีมีการบริโภคน้ำตาลภายในประเทศประมาณ 1.9-2.0 ล้านตัน หรือประมาณร้อยละ 30-35 ของผลผลิตน้ำตาลทั้งประเทศ (อ้อยสดประมาณ 20 ล้านตัน) ส่วนอีกร้อยละ 65-70 ส่งเป็นสินค้าส่งออกทำรายได้ให้กับประเทศปีละมากกว่า 30,000 ล้านบาท โดยมีปริมาณการส่งออกประมาณปีละ 4ล้านตัน (ซึ่งเป็นผลผลิตอ้อยสดประมาณ 40 ล้านตัน) รวมผลผลิตอ้อยสดประมาณปีละ 60-70 ล้านตัน ทั้งนี้ในปีการผลิต 2549/50 -2550/51 ได้วางเป้าหมายการผลิตน้ำตาล เอทานอล และพื้นที่ปลูกอ้อยดังนี้

ตารางที่ 2   ประมาณการความต้องการใช้อ้อย ปี 2549/50 – 2550/51

ปริมาณอ้อย	ปี 2549/50 (ล้านตัน)	ปี 2550/51 (ล้านตัน)
อ้อยรวม	70.47	75.20
1. อ้อยทำเอทานอล	3.80	7.60
2. อ้อยใช้ทำผลิตภัณฑ์	66.67	67.60
2.1 น้ำตาล	7.20	7.30
2.2 กากน้ำตาล	3.00	3.05

3. โอกาสในการแข่งขัน

ประเทศไทยมีศักยภาพในการแข่งขันการส่งออกน้ำตาล คือ

3.1 ประเทศไทยมีศักยภาพที่เหมาะสมในการปลูกอ้อยทั้งสภาพพื้นที่และภูมิอากาศที่เหมาะสมในการเจริญเติบโตของอ้อย

3.2 เป็นแหล่งผลิตที่มีความได้เปรียบในด้านการขนส่ง เนื่องจากตั้งอยู่ในภูมิภาคเอเชียที่มีความต้องการในการบริโภคน้ำตาลมากกว่าที่ผลิตได้ เป็นภูมิภาคที่มีประชากรจำนวนมากที่ยังมีการบริโภคน้ำตาลต่อคนต่ำและมีการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจสูงด้วย กอปรกับประเทศไทยมีระบบสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน เช่น ถนน ท่าเรือ ที่มีความพร้อมในการพัฒนาการส่งออกได้รวดเร็ว และยังสามารถผลิตสินค้าได้หลากหลายตามความต้องการของลูกค้าด้วย

3.3 ระบบอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทราย มีพระราชบัญญัติอ้อยและน้ำตาลทราย พ.ศ. 2527 และระบบแบ่งปันผลประโยชน์ที่มีเสถียรภาพ สร้างความมั่นใจให้แก่เกษตรกรด้านการตลาดและราคา ทั้งยังมีกองทุนอ้อยและน้ำตาลทรายเพื่อรักษาเสถียรภาพของราคาอ้อยและอุตสาหกรรมน้ำตาลทรายด้วย

3.4 ประสิทธิภาพการผลิตของโรงงานน้ำตาลสามารถแข่งขันกับประเทศผู้ผลิตอื่นได้ มีระบบควบคุมคุณภาพที่ได้มาตรฐานสากล และมีกำลังการผลิตส่วนเกินที่สามารถจะขยายการผลิตเพิ่มขึ้นได้

3.5 การเจรจาการค้าตามข้อตกลง WTO ที่จะให้มีการค้าเสรีและลดการอุดหนุน ถ้ามีการปฏิบัติตามเงื่อนไข ทำให้แนวโน้มราคาน้ำตาลปรับตัวสูงขึ้น นอกจากนี้การค้าในระดับภูมิภาค เช่น AFTA ในระดับอาเซียนด้วยกันและการทำ FTA กับประเทศคู่ค้า น่าจะอำนวยความสะดวกในการค้าน้ำตาลบ้าง ถึงแม้ประเทศในอาเซียน เช่น อินโดนีเซีย และฟิลิปปินส์ ได้ขอยกเลิกเงื่อนไขในข้อตกลง AFTA ก็ยังคงเก็บภาษีนำเข้าน้ำตาล และให้อยู่ในกลุ่มสินค้าที่มีความอ่อนไหว (sensitive list) รวมทั้งประเทศญี่ปุ่นก็ไม่ให้สินค้าน้ำตาลอยู่ใน FTA ด้วย

3.6 ประเทศผู้ส่งออกน้ำตาล คือ บราซิล ไทย และออสเตรเลีย ได้ร่วมกันฟ้องสหภาพยุโรป (EU) ที่สนับสนุนการส่งออกน้ำตาลในตลาดโลกเป็นผลให้ราคาน้ำตาลในตลาดโลกตกต่ำต่อ WTO ซึ่งผลการพิจารณาของ WTO ตัดสินให้ประเทศผู้ส่งออกน้ำตาลชนะ ขณะนี้ EU กำลังทำเรื่องขอคัดค้านคำตัดสิน ผลล่าสุด WTO ก็ยืนยันคำตัดสินเดิมโดย EU ต้องลดการสนับสนุนการส่งออก และขณะนี้ราคาน้ำตาลในตลาดโลกมีแนวโน้มปรับตัวสูงขึ้น ซึ่งอาจเป็นผลจากคำตัดสินของ WTO ส่วนหนึ่งก็ได้

4. ปัญหาการผลิต การตลาด การแปรรูป

4.1 ขาดแคลนพันธุ์อ้อยใหม่ที่มีความเหมาะสมกับสภาพพื้นที่ปลูกในแต่ละภาค ทำให้ผลผลิตค่อนข้างต่ำ

4.2 การกระจายพันธุ์อ้อยพันธุ์ดีและปลอดโรคไปสู่เกษตรกรยังไม่ทั่วถึง ทำให้เกิดการระบาดของโรค และแมลงที่ติดไปกับพันธุ์อ้อยที่นำมาจากแหล่งอื่นได้ง่าย

4.3 พื้นที่ปลูกส่วนใหญ่เป็นแปลงขนาดเล็กกระจายทำให้ระบบการกระจายพันธุ์อ้อยและถ่ายทอดเทคโนโลยีสู่เกษตรกรไม่ทั่วถึง การปรับปรุงบำรุงดิน และการใช้เครื่องจักรกลการเกษตรทำได้ไม่เต็มที่

4.4 ขาดระบบการจัดการด้านการเก็บเกี่ยวและขนส่งอ้อยเข้าโรงงานที่มีประสิทธิภาพ ทำให้ค่าใช้จ่ายในการขนส่งอ้อยเข้าโรงงานสูง เกิดการสูญเสียน้ำหนักและคุณภาพอ้อย

4.5 ขาดระบบชลประทานในพื้นที่ปลูกอ้อย เนื่องจากพื้นที่ปลูกอ้อยส่วนใหญ่อาศัยน้ำฝนปริมาณผลผลิตอ้อยแต่ละปีไม่แน่นอน

4.6 ระเบียบกฎเกณฑ์ของระบบแบ่งปันผลประโยชน์ระหว่างชาวไร่ โรงงาน และการควบคุมของรัฐไม่เอื้อต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทราย และอุตสาหกรรมอื่น ๆ ที่เป็นผลพลอยได้หรืออุตสาหกรรมที่ใช้น้ำตาลเป็นวัตถุดิบ

4.7 คู่แข่งสำคัญในการค้ำน้ำตาล คือ ออสเตรเลีย และบราซิล มีการพัฒนาทางด้านไร่อย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะบราซิลทำให้ต้นทุนการผลิตค่อนข้างต่ำ จึงสามารถส่งน้ำตาลเข้ามาแข่งขันในตลาดเอเชียได้

4.8 นโยบายในการพัฒนาอ้อย และอุตสาหกรรมน้ำตาลทรายไม่ชัดเจนมีหลายหน่วยงานรับผิดชอบทำให้เกิดความไม่ชัดเจนในการดำเนินงาน

4.9 ขาดการวิจัยและพัฒนาที่ต่อเนื่อง ทำให้ประสิทธิภาพการผลิตค่อนข้างต่ำ

5. แนวทางในการพัฒนาการส่งเสริมของกรมส่งเสริมการเกษตร

5.1 พันธุ์ที่ควรส่งเสริม ได้แก่ พันธุ์อู่ทอง 1 , อู่ทอง 3 , อู่ทอง 4 , อู่ทอง 5 , อู่ทอง 6 , ขอนแก่น 1 , เค 76-4 , เค 84-200 , เค 88-92 , เค 90-54 , เค 90-77 , เค 92-80 , เค 95-84 , แอลเค 92-11 และพันธุ์ มก. เป็นต้น

5.2 พื้นที่ส่งเสริมการปลูกอ้อยต้องอยู่ในเขตเกษตรเศรษฐกิจสำหรับอ้อยโรงงานตามประกาศของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งอยู่ในรัศมีห่างจากโรงงานน้ำตาลประมาณ 50 กิโลเมตร พื้นที่ 35 จังหวัด และเป็นเกษตรกรที่จดทะเบียนเป็นผู้ปลูกอ้อยตามพระราชบัญญัติอ้อยและน้ำตาลทราย พ.ศ. 2527

5.3 แนวทางการส่งเสริม

1) ผลิตและขยายพันธุ์อ้อยพันธุ์ดี โดยดำเนินการในลักษณะศูนย์ส่งเสริมและผลิตพันธุ์อ้อยชุมชน เพื่อเป็นแหล่งกระจายพันธุ์อ้อยพันธุ์ดีให้แก่เกษตรกรต่อไป

2) ถ่ายทอดเทคโนโลยีการเพิ่มผลผลิตอ้อย การบริหารจัดการไร่อ้อยแก่เกษตรกร โดยใช้ขบวนการโรงเรียนเกษตรกร

3) สนับสนุนการป้องกันกำจัดศัตรูอ้อยโดยชีววิธี การปรับปรุงบำรุงดิน โดยใช้ปุ๋ยอินทรีย์ การจัดการระบบน้ำในไร่อ้อย การใช้ปุ๋ยและปัจจัยการผลิตอื่น ๆ อย่างมีประสิทธิภาพ

6. แนวทางพัฒนาด้านการผลิต การตลาด การแปรรูปในอนาคต

6.1 แนวทางพัฒนาด้านการผลิต

- 1) วิจัยด้านพันธุ์อ้อยที่ดี ให้ผลผลิต และความหวานสูงเพื่อให้เหมาะสมกับแหล่งปลูกในแต่ละภาค
- 2) วิจัยพัฒนาเทคโนโลยีการผลิตอ้อยทั้งระบบ ตั้งแต่การปลูก การเกษตรกรรม ระบบการให้น้ำ การจัดการดิน การใช้ปุ๋ย และการดูแลรักษาอ้อยที่เหมาะสมกับแหล่งปลูก
- 3) วิจัยและพัฒนาเครื่องจักรกลการเกษตรในไร่อ้อย เพื่อลดต้นทุนการผลิต
- 4) วิจัยระบบการจัดการขนส่งอ้อยเข้าโรงงานน้ำตาล เพื่อลดต้นทุนการขนส่ง
- 5) ส่งเสริมการผลิตอ้อยในพื้นที่เป็นเขตเศรษฐกิจสำหรับอ้อยโรงงาน
- 6) ปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิตทั้งปริมาณ และคุณภาพอ้อยให้สูงขึ้น โดยการส่งเสริมให้ใช้พันธุ์ดี การใช้ปุ๋ยอินทรีย์ การปรับปรุงบำรุงดิน การตัดอ้อยสด และลดสิ่งเจือปน
- 7) ถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิต เพิ่มความรู้ในด้านการผลิตและการบริหารจัดการให้แก่ชาวไร่อ้อย
- 8) จัดระบบชลประทานเพื่อเพิ่มผลผลิตอ้อย
- 9) รวมกลุ่มเกษตรกรให้เป็นพื้นที่ปลูกอ้อยขนาดใหญ่ เพื่อจัดการในเรื่องการปรับปรุงระบบการผลิต ตั้งแต่เริ่มปลูกจนถึงเก็บเกี่ยว เพื่อให้เกิดการใช้เครื่องจักรกลอย่างมีประสิทธิภาพ

6.2 การพัฒนาด้านการตลาด

- (1) ปรับราคาน้ำตาลภายในประเทศให้เปลี่ยนแปลงตามราคาน้ำตาลในตลาดโลก
- (2) ผลิตและส่งออกน้ำตาลทรายขาวให้มากขึ้น เพื่อทดแทนการส่งออกน้ำตาลทรายดิบที่มีมูลค่าต่ำกว่า
- (3) การพัฒนาคุณภาพน้ำตาลทรายดิบให้ตรงกับความต้องการของตลาด
- (4) ควรมีการเจรจาการค้าน้ำตาลในระดับรัฐต่อรัฐ ทั้งระดับภูมิภาคและคู่ค้า
- (5) ขยายการส่งออกน้ำตาลทรายไปยังประเทศใหม่ ๆ มากขึ้น

6.3 การพัฒนาด้านการแปรรูป

- (1) วิจัยและพัฒนาอุตสาหกรรมต่อเนื่องอื่น ๆ ที่ใช้น้ำตาล และผลิตผลพลอยได้จากอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทรายเป็นวัตถุดิบ
- (2) ส่งเสริมอุตสาหกรรมที่ใช้น้ำตาลเป็นวัตถุดิบในการผลิตสินค้าอื่นๆ ทั้งเพื่อการบริโภคภายในประเทศ และการส่งออก

7. อื่น ๆ

7.1 เกษตรกรชาวไร่อ้อยมีการทำสัญญาส่งอ้อยให้กับโรงงานน้ำตาล เรียกว่า ชาวไร่อ้อยคู่สัญญาของโรงงานน้ำตาลประมาณ 70,000 ราย

7.2 เกษตรกรชาวไร่อ้อยได้มีการจดทะเบียนเป็นชาวไร่อ้อย ตามพระราชบัญญัติอ้อยและน้ำตาลทราย พ.ศ. 2527 จำนวน 5 ครั้ง มีชาวไร่อ้อยมาจดทะเบียนประมาณ 200,000 ราย

7.3 กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้กำหนดเขตเกษตรเศรษฐกิจสำหรับการปลูกอ้อยโรงงาน

พ.ศ. 2543 จำนวน 35 จังหวัด

ข้อมูลสินค้าเกษตร

รายการ	ปี 2545	ปี 2546	ปี 2547	ปี 2548	ปี 2549
1. จำนวนคร่าวเรือน (คร่าวเรือน)	212,505	223,313	219,801	209,107	-
2. พื้นที่เพาะปลูก (ไร่)	6.32	7.12	7.01	6.67	-
3. ผลผลิต (ล้านตัน/ปี)	60.01	74.26	65.00	49.59	-
4. ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ (กก.)	9,496	10,429	9,269	7,435	-
ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร					
5. แหล่งผลิตที่สำคัญ (ภาค/จังหวัด)	<p>1. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้แก่จังหวัดอุดรธานี ขอนแก่น ชัยภูมิ นครราชสีมา บุรีรัมย์ กาฬสินธุ์ เลย และมุกดาหาร</p> <p>2 ภาคกลาง ได้แก่ จังหวัดลพบุรี ชัยนาท และสระบุรี ร่วมกับภาคตะวันตก คือจังหวัดสุพรรณบุรี กาญจนบุรี ราชบุรี นครปฐม และประจวบคีรีขันธ์</p> <p>3. ภาคเหนือ ได้แก่ จังหวัดกำแพงเพชร นครสวรรค์ อุทัยธานี อุดรดิตถ์ สุโขทัย และพิษณุโลก</p> <p>4. ภาคตะวันออก ได้แก่ จังหวัดสระแก้ว ชลบุรี และระยอง</p>				
6. พันธุ์ที่นิยมปลูก	อู่ทอง 1 , อู่ทอง 3 , อู่ทอง 4 , อู่ทอง 5, อู่ทอง 6 , ขอนแก่น 1 , เค 76-4 , เค 84-200 , เค 88-92 , เค 90-54 , เค 90-77 , เค 92-80 , เค 95-84 , แอลเค 92-11 และพันธุ์ มก.เป็นต้น				
7. ฤดูกาลผลิต (การปลูกและการเก็บเกี่ยว)	<p>1. เขตชลประทาน ปลูกช่วงเดือนมกราคม –เดือนพฤษภาคม</p> <p>2. เขตน้ำฝน สามารถปลูกได้ 2 ช่วง คือ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ต้นฤดูฝน นิยมปลูกตั้งแต่เดือนเมษายน - เดือนมิถุนายน - ปลายฤดูฝนหรือการปลูกอ้อยข้ามแล้ง นิยมปลูกในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคตะวันออก และภาคเหนือบางส่วน โดยปลูกในช่วงเดือนตุลาคม – เดือนธันวาคม 				
8. ต้นทุนการผลิต (บาท/ตัน)	470	449	404	517	-
9. ราคาที่เกษตรกรขายได้ (บาท/ตัน)	469	368	520	521	-
10 ราคาหน้าโรงงาน (บาท/ตัน)	-	556	568	745	-
10. ผลผลิตตอบแทนสุทธิ (บาท/ไร่) (บาท/ตัน)	-8.07	-844	1,073	27	-
		-81	116	4	-
11. มาตรฐานของสินค้า	<ul style="list-style-type: none"> - ประกาศคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย ฉบับที่ 2/2537 - ประกาศคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย ฉบับที่ 8/2539 - ประกาศคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย ฉบับที่ 1/2543 				

<p>12. การพัฒนาสินค้าเกษตร</p>	<p>สถานการณ์ปัจจุบัน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. เป็นผู้ส่งออกน้ำตาลอันดับ 2 ของโลก รองจากบราซิล 2. เป็นสินค้าที่อยู่ภายใต้โควตาภาษีข้อตกลง WTO 3. มี พรบ.อ้อยและน้ำตาลทราย พ.ศ.2527 ควบคุมการผลิต และการจำหน่ายทั้งในและต่างประเทศ 4. มูลค่าการผลิตน้ำตาลปีละประมาณ 50,000 ล้านบาท รายได้จากการส่งออกปีละประมาณ 30,000 ล้านบาท 5. สร้างงานให้ชาวไร่อ้อยและแรงงานเก็บเกี่ยวกว่า 600,000 ราย 6. ผลิตส่วนใหญ่ใช้ส่งออกต่างประเทศ 7. ปัญหาต้นทุนการผลิตมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น <p>เป้าหมาย</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. เพิ่มขีดความสามารถแข่งขันในตลาดโลกรักษาความเป็นผู้นำอันดับ 2 ในการส่งออกน้ำตาลของโลก 2. พัฒนาไปสู่การผลิตเชิงพาณิชย์ <p>นโยบาย</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ส่งเสริมการผลิตในเขตที่เหมาะสมกับการปลูกอ้อย 6 ล้านไร่ 2. เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตต่อไร่ 3. เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตน้ำตาล 4. เพิ่มประสิทธิภาพการจัดการด้าน Logistics 5. การแปรรูปผลิตภัณฑ์ ที่มีมูลค่าเพิ่มสูงจากน้ำตาล 6. การแปรรูปเอทานอลเพิ่มใช้เป็นพลังงานทดแทน 7. การวิจัยและพัฒนาเพื่อสนับสนุนการเพิ่มประสิทธิภาพและการแปรรูป
--------------------------------	---

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร